

Nasibin Kadar Sevilirsin

– Ayşegül Akdağ Barutçu · 30 Ekim 2017

Aslında çok şey istedim hayattan. Bir tanesini elde edince daha iyisine ulaşmak bir sonraki hedefim oldu her zaman. Tabiri caizse gözüm hiç doymadı. Şu tepeye vardım, daha büyük tepeye de varmalıyım, bunu yapmalıyım, o tepe de benim olsunlarım hiç tükenmedi. Mesela küçükken boya kalemlerim olsun isterdim boya kalemlerime kavuşunca Ressam Bob gibi resimler çizeceğim diye tuttururdum. Ressam Bob gibi resim çizmeyi başarsaydım sonraki hedefim ne olurdu bilmiyorum ama eminim yine insani duygularıma yenik düşüp aç gözlülük yapacaktım. Allah'tan resim çizmek becerilerim arasında değil. Başıma gelen hiçbir felaket de akıllandırmadı beni. Delinin dik âlâsıyım. Tabiri caizse biraz dayak istiyor canım. Huy hiç değişmiyor, o yüzden ders alamıyorum. Mesela bir şeyi defalarca uyarılmama rağmen yanlış yazmaya devam ederim. Defalarca geç kalırım; ne kadar dikkat etsem de kaçınılmaz oluyor. İnsanlık derler adına, defalarca aynı hatayı yapmak babında... Ama insan ne kadar hata yapsa da hatalarından ders çıkarması gerekir; bunun farkına defalarca vardım. Defalarca anladım bunu ama bir türlü aklım başıma gelmiyor. Bu böyle olunca kafamı soğuk ve derin sulara sokasım geliyor. Sevdiklerim konusunda da böyleyimdir. Çok ısrarcıyım, çok sıkırım sevdiklerimi. Sevdığım insanlarla sevdiğim şeyleri paylaşmak beni mutlu eden en büyük şeyler. Onların gülmesine sebep olabilmek beni cennete götürüp getirir. Onlar mutlu olunca ben daha mutlu olurum, değsin ya da değmesin; ben bir kere sevmişsem olay biter. Ama onlar yüzüme söylemese de benim onları sevdiğim gibi onların beni sevmediğini çok iyi biliyorum. Bu benim canımı çok acıtır; ama onları sevmeye devam etmelerime engel olmaz. Yazımın başında da bahsettiğim konuyu bu toparlayarak bu sonuca bağlıyorum; sevdiğim insanlar bana her gülümsediğinde ben hep daha fazlasını istedim. Gülümsedi mi, konuşsun, konuştu mu, arasın, aradı mı sık sık arasın ilgiye boğsun beni. Ama bu isteğim hiçbir zaman olmadı, belki de hayırlısı olmadığı için olmadı. Belki de nasibimde bu kadarı olduğu için olmadı. Çok değer verdiğim ablalarım abilerime arkadaşlarıma hep mesafeli oldum bu yüzden. Ama ne diyorduk? Nasipten öteye geçemeyiz. Sevdiklerinizin, sizi sevmesi dileklerle,